

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

34. Aurus diues: Ex D. Cypriano, Epist. z. l. l.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

suscipitatus fuerit offensum, non est exorabilis. Si aquam calidam tardius attulevit puer Alexandrinus, iubetur continuo trecentis affligi verberibus. Si crystallum fregerit, ad murenas exclamat. Homines per diem quingentos occidere, idem est apud Busridem, ac tesseris ludere. Deinde ille ebrius, non tam vino, quam cruento miserorum, exclamat,
Aus Casarem oportet esse, aut satrum. Parum est, saepe in homines, ni compedes oceanio injiciat; iacula immittat in solem; fluuijs plaga inurat; Iouis quotquot sint simulachra, eadem capite truncari, & suam ceruicem imponi mander. Quoties cum ipso Ioue iugatur, quoties illi succenser; quoties exilia, & ultimos Gedrosiorum tractus minatur: nisi pluia, aut tonet, aut serenum faciat, quando ipse voluerit? Quid quod nuptiarum pompa adornat, & Mineruam, aut Lunam de celo lapsum in, in suos amplexus autumat? stultus, qui non videat, se eandem in capite gerere. Quid quod ipse deset, & imbellis, & effeminaris, cum conchis, & margaritis bellum gerit, dein spolia vocat Capitolo, Palatioque debita, & apparatissimos triumphos instruit, quasi Phraatem, aut Armiragum ad genua supplices admiserit?

Ad summum, cum se omnium hominum, qui sunt, fuerunt, aut futuri sunt, sapientissimum diciter, unum ferme versiculum tenet, quem saepissime habet in ore;

Sic volo, sic iubet, sic proratione voluntas.

Aurum quoq; alios nouit, Megabyssia sunt ex tragœdijs ducta, quibus vehementer delectatur, vt Calcare cœlum restat, &c.

AVARVS DIVES.

Ex D. Cypriano, epist. 2.
lib. 1.

Descriptio XXXIV.

ED & quos diuites opinari, continuantes saltibus saltus, & de confinio pauperibus exclusis, infinita, ac sine terminis rura latius porrigitur, quibus argenti & auri maximum pondus, & pecuniarum ingentium vel exructi aggeres, vel defossæ strues; hos etiam inter diuitias suas trepidos, cogitationis incertæ sollicitudo discuriat, ne pra-

do valset, ne percussor infester, ne inimica cuiusque locupletioris inuidia, calumniis & scelis inquietet. Non cibus securo, somnusque contigit; luspirat ille in conuicio, bibat licet gemma; & cum epulis marcidum corpus thorus mollior alto sicut considerit, vigilat in pluma, nec intelligit miser, speciosa fibi esse supplicia, auro se teneri alligatum, possidet magis, quem possidere diuitas, atque opes. O derelictabilis cœcitas mentium, & cupiditatis insana profunda caligo, cum exonerare se possit, & leuare ponderibus, p̄git magis fortunis augentibus incubare, p̄git pœnalibus cumulis pertinaciter adhærere: nulla in clientes inde largitio est, cum indigentibus nulla partitio, & pecuniam suam dicunt, quam velut alienam domi clausam sollicito labore custodiunt; ex qua, non amicis, non liberis quicquam, non tibi denique impertinet. Possident ad hoc tantum, ne possidere liceat alteri. O nominum quanta diuersitas: bona appellant, ex quibus nullis illis, nisi ad res malas vñsus est.

AVARVS, ET TENAX.

Expressus ex Theophrasto, Plauto, & ceteris.

Descriptio XXXV.

Ordidum hominem, vel potius portentum hominis, si iubet, intuere; vt vestes habet strictas, easque attitidas, & tori interpolatas versicoloris us panniculis, quot luce in cribro foramina. Cerne, vt loculos habet situ obsoitos, claves ferrugine illitas, oppletas araneis ædes, ut ipse capite est, usque ad cutem raso, ne saepius tonsoris opera indiget: vt domi nudis pedibus obambulat, ne quid interim salceos deterat; citius ex pumice aquam, quam ex eo elicueris beneficium. Agrum quotidie inspicit, an limites eodem loco maneat immoti, sicut de suo horto neminem gustare sinit, neminem per suum fundum transire, aut ullum cadiuum pomum tollere; ignem in ædibus extinguiri iubet, ne quis corroget testula: & si quis forre vicinorum (vt saepè fit) cultrum, securum, pistillum, mortarium, auraliquid, simile vtendum rogiter, fures venisse dicet, atque